

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VERVLOEKTE VALLEI

Een jeugdmusical

1880
door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.3260

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE VERVLOEKTE VALLEI* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/008
ISBN- 978- 90-385-13362

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(22 à 25 spelers)

RUBEN : jonge avontuurlijke kerel, nogal nonchalant van karakter – heeft een honger naar uitdagingen – zijn probleem is dat hij eerst handelt en daarna denkt
 THIAS : vriend van Ruben met een hart voor de natuur, is meer een denker en een piekeraar

ROTS 1 / VOLK 1 : sprekende rots

ROTS 2 / VOLK 2 : zijn vriend is ook een sprekende rots.

TARGUN : een vogeldraak die de vallei bewaakt, een spuuglelijk monster (gespeeld en gedanst door één of twee personen)

JUNE / NISHA : excentrieke griet die op dezelfde camping verblijft – Nederlandse (praat met een Hollands accent) / vamp uit die Walküre van Wagner

GRIMNIR : de stamoudste van de vallei

JORRIT : bewoner van de vallei

YARTO : bewoner van de vallei

LIEKE : bewoner van de vallei

MIRNA : bewoner van de vallei

SKY : bewoner van de vallei

TRIX : bewoner van de vallei

IRIANA CORNELIS : de grotvrouw

HEER GRUDLON : heerser van de vallei.

FAGNIR, GRIPNIR, DRIFNIR : security van Heer Grudlon – streng en dominant – zien eruit als maffia types, killers, grof en ruw / Drifnir kan ook de beul zijn

DONAR, KWETTER, NEPHELE volgelingen van Grudlon – als standbeeld: dondergod, vogelman, nevelvrouw

PROF. DR. VANNIEUWDINGEN standbeeld ‘Man zonder hoofd’ / hoofd van de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen / geheimzinnige

DECOR

DEEL 1

TAFEREEL 1 – schuif af die tussen rotsen op de scène uitkomt, twee beweegbare rotsen waarin acteurs zitten – groene struiken en rotspartijen

TAFEREEL 2 – zelfde van tafereel 1

TAFEREEL 3 – achteraan tussen struiken een sarcofaag met beschilderde wanden (kan op een verhoog) - in de sarcofaag moet een persoon kunnen – licht- en rooeffecten

TAFEREEL 4 – pover dorpsplein in een primitieve leefwereld – rots of iets om op te zitten vooraan – waterput of waterpomp vooraan

TAFEREEL 5 – groene struiken en bomen met daartussen menselijke standbeelden – vooraan kan een hek staan

TAFEREEL 6 – een stapelplaats met grote en kleine dozen – erg rommelig

DEEL 2

TAFEREEL 7 – schuilplaats van Iriana – grotachtige toestand verlicht met veilige petroleumlampen of kaarsen in glas – overlevingspullen zoals dekens, conserven en andere.

TAFEREEL 8 – zwak verlichte sombere ruimte – schaars zonlicht van boven

TAFEREEL 9 – verhoog met vier galgen

KORTE INHOUD

Het is vakantie en Ruben en Thias, twee avontuurlijke jongens, zijn op stap in een vulkaanachtig gebied. Door het nemen van een schijnbaar kortere weg geraken ze de oriëntatie kwijt. Als toppunt van tegenslag doet het kompas het niet meer en valt Ruben in een rotsspleet waarin hij wegglijdt door een duistere gang. Thias in paniek, wil Ruben helpen maar glijdt eveneens de rotsspleet in. Wanneer beide proberen recht te kruipen zitten ze in een vreemde wereld. Het begint met pratende rotsen die hen aanraden om terug te keren. Aangewakkerd door hun nieuwsgierigheid besluiten ze toch te blijven en op verkenning te gaan. Is dat wel de goede keuze en welke verrassingen heeft de vallei nog meer in petto? Als er plots een schrikwekkend figuur tevoorschijn komt staat het wenen hen nader dan het lachen. Geen gsm bereik, niemand om te helpen. Naïef en onwetend storten ze zich in een wereld vol problemen. Geraak daar maar eens levend uit? Grappig, spannend, teder, hard en dramatisch. Kortom, de ingrediënten voor een spannende toneelavond in een onbekende leefwereld.

Belangrijk

Voor deze musical werd nog geen muziek gecomponeerd. De liedteksten zijn enkel als basis bedoeld.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Ride of the Valkyries – Richard Wagner –
instrumentaal

Tafereel 1 : een vreemde wereld

(rotsen met gecamoufleerde grotuitgang waarachter een schuif af of iets dergelijks staat)

(Ruben, Thias, dansende monsters, Rots 1 en Rots 2)

(Ruben glijdt uit een spleet het decor op)

RUBEN : Dat ging goed.

THIAS : Hier ben ik ook! *(botst tegen Ruben aan)*

RUBEN : Auw, kun je niet wat voorzichtig zijn?

THIAS : Sorry, maar ik ben in dat gat gevallen. *(kijkt rond)* Waar zijn we?

RUBEN : Moet ik dat weten?

THIAS : Ik dacht dat jij wist waar die gang naartoe liep. Jij hebt de stafkaart.

RUBEN : *(probeert recht te staan)* Auw, dat doet pijn. Mijn voet is gebroken.

THIAS : Niet overdrijven, kerel. Laat eens zien? *(voelt en wringt eraan)*

RUBEN : Auw joh!

THIAS : Verstuikt dat kan, maar niet gebroken. Blijven bewegen is de boodschap.

RUBEN : Jij hebt gemakkelijk praten. Help me liever recht.

THIAS : Wat ben jij een flauw mannetje. Kom hier. *(reikt Ruben de hand)*

(sinister geluid weerklinkt)

RUBEN : Wat was dat?

THIAS : Een beest met honger.

RUBEN : Welk beest?

THIAS : Een op vier poten.

RUBEN : Meneer denkt dat hij grappig is? Dat lijkt geen gewoon beest.

THIAS : Nee, een kruisspin met een tijgerkop en een paardenstaart.

RUBEN : Hou je me voor de gek?

THIAS : Zeg stoere, als je het wil weten ga het dan vragen. Is dat zo moeilijk?

RUBEN : Ikke?

THIAS : Ja, wie anders?

(terug het geluid – Ruben springt in Thias' armen)

RUBEN : Maar daar... daar... zit... een vieze draak.

THIAS : Zotteke, er leven geen draken meer.

RUBEN : Misschien alleen nog in deze vallei.

THIAS : Man, jij hebt veel fantasie. Monsters leven alleen in scienefictionfilms.

(terug het geluid maar luider)

Alhoewel...

RUBEN : Het.. het... komt dicht... en dicht... en dicht.

THIAS : Geen probleem, kerel. Als dat monster honger heeft laat ik jou met plezier
voorgaan. Ik kan wachten.

RUBEN : Ik haat monsters!

CHOREOGRAFIE 1 : MONSTERS

MUZIEK : Dracula film – Francis Ford Coppola naar het werk Bram Stoker –
soundtrack 9th track The Hunters Prelude by Wojciech Kilar – tijd: 1:30 of
12th track The Ring Of Fire – tijd 1:52

(Targun loopt over de scène)

RUBEN : Wat was dat?

THIAS : Zeker geen jong meisje dat op weg is naar de Miss Worldverkiezing.

RUBEN : Was dat een echt monster?

THIAS : Wat dacht je? Een tuinkabouter?

RUBEN : Is dat hier soms een filmset van Spielberg misschien?

THIAS : Ik zou het niet weten.

RUBEN : Ik wil terug naar huis. Ik ben bang.

THIAS : Stop met die onzin, het begint juist prettig te worden. Die monsters zijn banger dan wij.

RUBEN : Waarom?

THIAS : Omdat ze al weg zijn natuurlijk.

RUBEN : Zijn ze echt weg? (*kijkt links en rechts*)

THIAS : Zie jij nog iets? Het was zeker een grap van een of andere halloweenfan.

RUBEN : Zou je denken?

THIAS : Natuurlijk denk ik dat. Een of andere gek die niet wil dat de vallei wordt ontdekt als toeristische attractie.

RUBEN : Zo gezellig ziet ze er anders niet uit. Ik ga terug naar ons moeder.

THIAS : Jij bent toch geen baby zeker? Avontuur kerel! Hier valt wat te beleven. In het spoor van de grote ontdekkingsreizigers!

RUBEN : (*herpakt zich*) Ontdekken, dat is het! In de geschiedenisboeken komen. Jij denk toch niet dat ik bang ben?

THIAS : (*knikt achter zijn rug van ja*) Ik denk niets.

(*gekleurde spot op sprekende rotsen – spreken met diepe stem*)

ROTS 1 : Jij roekeloze dwazen, wat hebben jullie hier te zoeken?

ROTS 2 : Verlaat deze vallei nu het nog kan.

THIAS : Zei je iets?

RUBEN : Ik zei niks. Ik dacht dat jij iets zei.

ROTS 2 : Lichtzinnige dwazen, keer terug of deze tocht wordt er één recht naar jullie graf. De dood is onverbiddelijk.

RUBEN : Heb je dat gehoord?

THIAS : Bah, zeker een grapjas die ons bang wil maken?

ROTS 1 : Wij zijn betoverd.

RUBEN : (*lacht*) Hahaha, betoverd!

ROTS 2 : In een sprekende rots.

RUBEN : Natuurlijk, in een walvis zou hier wel moeilijk geweest zijn.

THIAS : (*stoer*) Toverij bestaat niet. Dat is allemaal bedrog.

RUBEN : Mensen misleiden en bij de neus nemen. Daar trappen wij niet in.

ROTS 1 : Ik zou toch maar oppassen. Heer Grudlon is supermachtig en tot alles in staat.

THIAS : Grudlon? Ik geloof niet dat ik de eer heb hem te kennen.

ROTS 2 : Hij is de heerser, de tiran van de vallei.

RUBEN : Toe maar, gezellige vent zo te horen. *(ziet de gezichten in de rotsen)* Eek! Ze zijn echt.

THIAS : Een rots met een gezicht. Ik sta te dromen.

ROTS 1 : Nee, dit is echt. Heer Grudlon is een onmens! Hij heeft ons omgetoverd in een rotsblok.

ROTS 2 : Gelukkig kunnen we nog praten.

THIAS : Rotsen die kunnen praten. Volgens mij is aan die grote tovenaars een hoek af. Er moet een middel zijn om jullie te bevrijden.

ROTS 1 : Koester geen hoop, vrienden. De laatste vijf bezoekers zijn niet teruggekeerd.

ROTS 2 : Wij staan hier al maanden rots te zijn.

RUBEN : Wreed gezellig als je het mij vraagt.

ROTS 1 : Niets gezellig aan, je krijgt er spataders van.

RUBEN : Ik ben hier weg. Al die geheimzinnigheid zint me niet. Ik wil niet eindigen als een roerloze steen. *(wil weg gaan)*

THIAS : Moment makker, je kunt onze vrienden toch niet in de steek laten?

ROTS 1 : Naar ons moet je niet zien, wij zijn het gewoon om standbeeldje te spelen.

ROTS 2 : Erger is het gesteld met de bewoners van de vallei.

THIAS + RUBEN : Bewoners?

RUBEN : Leven er hier mensen?

ROTS 1 : Mensen is veel gezegd. Het zijn meer bewegende schimmen.

ROTS 2 : Zwijgzame zombies waar de droefnis van afdruipt.

RUBEN : Ik blijf hier geen minuut langer. Ik ga terug naar de camping.

THIAS : Blijf toch rustig, Ruben. Ik wil wel eens kennismaken met die zombies.

(sinister geluid weerklinkt – Ruben staat te trillen op zijn benen)

RUBEN : Ik geloof dat ze er aan komen.

ROTS 1 : Nee! Dat is Targun, het arendsoog van de meester.

RUBEN : Een beest met zoveel gebrul?

ROTS 2 : Ja, het is een vogeldraak.

RUBEN : Een wat?

THIAS : Zei je ‘vogeldraak?’

RUBEN : Help! Ik doe in mijn broek van...

THIAS : *(legt zijn handen op Rubens' mond)* Stil toch domoor! Straks vreet dat beest ons op met huid en haar. *(lost zijn hand)*

RUBEN : *(maakt zijn zin af)* ... van schrik, verdomme. *(hapt naar lucht)*

ROTS 2 : Targun ziet niet zo goed en loopt liever dan hij vliegt, dat kan een voordeel zijn.

ROTS 1 : Maar hij stinkt nog erger dan rotte vis. Hou jullie neus maar toe.

ROTS 2 : Kom achter ons staan, dan ziet hij jullie niet.

RUBEN : Pats, we zitten dik in de rats.

THIAS : Hou toch op, joh! Dat monster is niet meer dan een grote soepkip die vroeg of laat op de barbecue belandt.

RUBEN : Dat beest jaagt me de stuipen op het lijf. Een geroosterde barbecueworst op poten dus?

THIAS : Een geroosterde barbecueworst op poten.

RUBEN : Met vleugels en een grote bek. Help! Ik ben bang!

LIED 1 : ALS JE BANG BENT

(Zang door Thias)

Refrein

Bang, bang, bang

Alles gaat zijn gang

Zit zo niet te beven

Bang zijn hoort bij 't leven

Zelfs de stoere die is bang

Bang, bang, bang

Alles gaat zijn gang

Strofe

Lig je te slapen in je bed

Zijn de spoken weer aan zet

Monsters kruipen uit 't behang
 Lopen krijsend door de gang
 Denk nu liever aan iets leuk(s)
 Weg die dwaze hersendeuk

Voetstappen die me achtervolgen
 Oei, oei, wat zijn de gevolgen
 Dolen in een verlaten straat
 Pikdonker, het is al laat
 Vurige ogen die beloeren
 En de hartslag opvoeren

Een muis, slang of vette rat
 Geen van allen een lieve schat
 Ook al doe ik nog mijn best
 Ik haat die beesten als de pest
 Weg met dat griezelig gespuis
 Vlug naar moeke, veilig thuis.

(of playback Kinderen Voor Kinderen: Bang, hoezo bang?)

Tafereel 2 : Het volk van Grisaille

(Sky, Trix, Thias, Ruben, Targun, June, Rots 1, Rots 2)

(Sky komt angstig aangelopen)

SKY : Help, die pteranodon (= oervogel) wil me opeten!

TRIX : *(komt achter haar aangelopen)* Wacht op mij! Sky!

SKY : Lopen meid, als die stinkerd je te pakken krijgt zie ik je nooit meer terug.

TRIX : Ik haat dat vogelbeest!

SKY : Hou je stil, hij komt hierheen. Vlug, we verbergen ons achter de rotsen. *(daar zitten Thias en Ruben)*

TRIX + SKY : Eek! *(ze lopen terug naar voor en staan te bibberen in hun vel – ze*

praten niet maar communiceren met gebaren en rare geluiden)

THIAS : Hé meisjes, kom hier! We eten jullie niet op.

RUBEN : Hebben die twee hun tong verloren?

THIAS : Rare kwieten als je 't mij vraagt.

(drukke gebaren van Thias en Sky)

RUBEN : Rustig maar, we doen jullie niets. We zijn vrienden. VRIENDEN!

(gebrul van het naderend beest)

THIAS : Ik geloof dat ze iets willen zeggen.

(Sky maakt met gebaren en geluiden duidelijk dat er iets groot, wild en gevaarlijk afkomt en gromt als een beest)

RUBEN : Volgens mij zitten die twee met de poepers. Ze beven als een riet.

(Sky knikt bevestigend, gromt en wijst naar waar Targun opkomt)

Rare kwieten, die meisjes. Ik weet niet waarvoor ze zo bang zijn.

(Targun op met rookontwikkeling en dreigende geluiden) Oh nee!

THIAS : Oh ja, nu weten we het direct. Wat een afgrijselijk monster!

SKY + TRIX : Sttt!

(rotsen gaan voor hen staan – ze kijken af en toe)

RUBEN : De laatste levende draak!

CHOREOGRAFIE 2 : DANS VAN DE GEVLEUGELDE DRAAK

MUZIEK : Soundtrack uit de film Dragon Hunters

(Trix en Sky maken grote bewegingen)

RUBEN : Dat beest komt hier naartoe!

THIAS : Het heeft ons geroken. Hij ziet misschien niet goed maar heeft wel een goede neus.

RUBEN : Doe iets!

THIAS : Jij zult het wel zeggen.

(Trix en Sky zetten hen met gebaren aan tot spoed)

Laat me even denken.

RUBEN : Moet je eerst nog denken?

THIAS : Aan die twee grijze muizen hebben we ook niets. Het is erop of eronder.

RUBEN : Wat is erop of eronder? Doe toch iets!

(Thias opent rugzak en haalt er een peperbus uit, loopt ermee in de richting van de draak en strooit er kwistig mee in 't rond – bus met fijn wit zand)

THIAS : Hier zie, ik hou van drakenstoofpot met pepersaus.

(draak begint te proesten en te niezen en zet het op een lopen – ook Sky en Trix zetten het op een lopen in een andere richting)

RUBEN : Waar heb jij die peperbus gejat?

THIAS : Oh, daarstraks in het eethuis. Het mocht wel niet maar ik ben tevreden dat ze in mijn rugzak is gevallen. *(lacht)* Drakensteak is anders nogal flets, zie je.

(ondertussen zijn Trix en Sky verdwenen)

RUBEN : Waar zijn die grijze figuren naartoe? Vriendelijke meisjes moet ik zeggen.

THIAS : Gelukkig waren er de rotsen om achter te schuilen. Zonder die jongens zaten we nu in een vieze walgelijke maagbrij rond te spoelen. Bedankt jongens.

(uit de rotsopening komt June te voorschijn)

JUNE : Hallo gasten! Eindelijk heb ik jullie gevonden.

RUBEN : Verdekke, dat is die Hollandse griet van op de camping! Wat moet zij hier?

JUNE : Ik zag jullie vertrekken en dacht: “waar gaan die gozers naartoe?”

THIAS : Een rasechte spionne.

JUNE : Ik had jullie net gemist aan de frituur maar vond zonder problemen het spoor terug. *(kijkt rond)* Wat zoeken jullie hier? Zo’n doodse plek?

ROTS 1 : Heel doods.

JUNE : Wie zei dat? *(kijkt rond)*

ROTS 2 : Ikke.

JUNE : Houden jullie me voor de gek? Ik zie niemand en hoorde gepraat.

ROTS 1 : Heel juist, juffertje.

ROTS 2 : Slimme griet.

JUNE : *(wordt pissed)* Stop die flauwekul! Jullie zijn toch geen buiksprekers?

BEIDEN : Sprekende rotsen.

JUNE : Zijn jullie nou helemaal besodemieterd?! Rotsen die kunnen spreken! Maak dat jullie opoe wijs. Ik ben niet gek.

THIAS : Toch is het zo. Hier kunnen de rotsen spreken.

JUNE : Ha ja en dinosaurussen komen uit je hand eten zeker? Jakkas, ik dacht dat er met jullie iets te beleven viel. Hoe kon ik zo dom zijn?

RUBEN : Sorry, maar hier gebeuren echt wel vreemde dingen, je gelooft je eigen ogen niet.

JUNE : Komaan gasten, niet zeveren of ik ga terug naar huis.

ROTS 1 : Oost west, thuis best. Ik zou terugkeren nu het nog kan.

JUNE : *(krijgt de sprekende rots in 't oog)* Ik word gek! Was dat die rots die sprak?

ROTS 2 : Gegroet schoonheid, ik zou maar luisteren naar wat mijn vriend zegt. Deze vallei is niks voor poppetjes.

JUNE : Poppetjes! Moment hé, stenen misbaksel, meisjes kunnen ook hun mannetje staan. Wij zijn niet van suiker gemaakt.

RUBEN : Misschien hebben de rotsen wel gelijk. We hoeven gewoon door de rotsspleet terug omhoog te kruipen.

JUNE : Niks daarvan, dit ruikt naar een vet avontuur. Doorgaan!

THIAS : Dat is gesproken, een girl with power.

RUBEN : Een kaasboerin met ballen.

JUNE : Zei je iets?

RUBEN : Nee, ik zei niets.

ROTS 1 : Jullie moeten het zelf weten. Jullie zijn gewaarschuwd.

ROTS 2 : Het boze oog loert overal en slaat als een bliksem toe.

THIAS : Bedankt voor het medeleven rotsbroertjes, maar het avontuur lokt.

JUNE : Ik wil dat boze oog wel eens in de ogen kijken.

RUBEN : Allé dan, zij die gaan sterven groeten u! Ave, dierbare rotsen van goede raad en bescherming.

THIAS : We zullen jullie nooit vergeten.

ROTS 1 : Doe het niet! Keer terug.

ROTS 2 : Sla onze goede raad niet in de wind, ongelukkigen!

JUNE : Alea iacta est! (*de teerling is geworpen*)

RUBEN : Morituri te salutant! Zij die gaan sterven groeten u!

(Ruben, Thias en June af)

ROTS 1 : De ongelukkigen.

ROTS 2 : Wat baten kaars en bril als de uil niet zien wil?

ROTS 1 : Ze zijn nog zo jong.

ROTS 2 : Drie in één keer. Ze weten niet wat hen te wachten staat.

(muziek – licht uit)

Tafereel 3 : De tombe van verdriet

(June, Thias, Ruben, Yarto en volgelingen)

(achteraan staat een tombe – geschilderde kist met deksel – licht vooraan op het podium)

JUNE : Wat een ziellose bedoening is dat hier? We lopen al meer dan een uur rond en

geen levende ziel te bekennen.

THIAS : Zelfs geen verdwaalde kat.

RUBEN : Stil dat het hier is. Het lijkt wel ‘de Vallei des Doods.’

THIAS : Toch leven er mensen want wij hebben er twee gezien.

JUNE : Onder de grond zeker?

RUBEN : Gasten, zouden we niet beter terugkeren? We hebben alles gezien.

THIAS : Ik vraag me af waar die loopvogel naartoe is?

JUNE : Loopvogel? Bedoel je een emoe of een struisvogel?

RUBEN : Zoiets ja? maar het leek meer op een prehistorisch beest.

THIAS : Zeg maar een gevleugelde draak.

RUBEN : Stevige poten, een geschubd lijf, vleugels en een eetkamer vol vlijmscherpe tanden.

JUNE : Toch geen Gigantoraptor van vijf meter hoog?

RUBEN : Onze roadrunner is kleiner maar zeker zo gevaarlijk.

JUNE : Jullie houden me voor de gek. Draken vind je alleen in pretparken.

THIAS : Mannekes, ik begin terug honger te krijgen. Kunnen we ergens gaan zitten?

(kijkt rond)

JUNE : Misschien tegen die rots. *(wijst naar de graftombe)*

RUBEN : Rots? Dat lijkt meer een tafel. Volgens mij staan er vreemde figuren op.

(ze gaan er op af – trillend geluid en rook uit de tombe)

JUNE : Wat moet dat voorstellen? Het is hier niet pluis. Het lijkt een middeleeuwse tombe maar...

RUBEN : Ik heb jullie verwittigd. Ik vertrouw dat zaakje niet.

(geluid van een steen die open draait – paars licht uit de tombe)

De vallei is betoverd, ik ga terug!

THIAS : Waarom maak jij je zo druk? Dat is gewoon weer zo 'n grap van een plezante die verslaafd is aan allerlei halloweentoestanden.

JUNE : Zou er een dode in de kist liggen?

THIAS : Ik zal dat knokenmanneltje eens goeiedag zeggen zie. *(gaat er op af)*

RUBEN : Blijf hier! Wat moet ik op de camping zeggen als je niet terugkomt? Ons ma zal nogal uit haar bol gaan!

JUNE : Wacht, ik ga mee.

RUBEN : Ga je mee naar huis?

JUNE : Nee, ik ga met Thias kijken naar de tombe. Spannend joh!

RUBEN : *(nukkig)* Bedankt! Wat is er aan een stenen graf te zien?

THIAS : Er staan magische tekens en afbeeldingen op.

RUBEN : Een reden te meer om er af te blijven. Misschien ligt er een tovenaar of een magiër in. Als die tot leven komt is het vette kermis.

THIAS : Het kan toch gewoon een graf van een gesneuvelde ridder zijn?

JUNE : Geen probleem, dat ding is al half open. Ik kijk wel even. *(gaat er naar toe, kijkt en laat een schreeuw)*

RUBEN : Niet doen, June!

(knal en lichtflits)

Te laat.

(June staat bewegingsloos te staren in de tombe)

THIAS : June, wat is er?

JUNE : Ik zie.. ik zie een man die wil dat ik naar hem toe kom. Hij staat aan een waterval in een landschap vol met prachtige kleuren.

RUBEN : Lig er dan geen geraamte of een mummie in?

JUNE : Ik zie potten met kleuren, ik hoor muziek en vergeelde foto's van lachende mensen.

THIAS : Dat is raar, waarom liggen die dingen daarin?

RUBEN : Het zijn juist die dingen die nodig zijn om de boel hier wat op te vrolijken. Kleur, muziek en lachende mensen.

JUNE : Wacht, ik neem de verfpotten. *(bukt zich over de rand)*

(bliksemflits en knal – June is verdwenen in de tombe)

THIAS : June, zeg iets! Please!

RUBEN : Jakkas, ze is weg. Wat nu?

THIAS : Hier blijven! De sarcofaag heeft haar opgeslokt.

RUBEN : Opgeslokt? ... Door een stenen kist? Is ze dood?

(ze proberen van ver erin te kijken)

THIAS : *(paniekerig)* Wat moeten we doen? We kunnen haar toch niet achterlaten.

RUBEN : Ik heb het nog gezegd maar je wou niet luisteren. Dit is een rotte plek. We hadden nooit mogen doorgaan.

THIAS : Daar is het te laat voor. *(erg zenuwachtig probeert hij zijn gsm)* Verdomme, dat rotting doet het hier ook al niet! Wat nu gedaan?

RUBEN : Een toontje lager zingen misschien. Ik blijf weg van die tombe. Veel te link.

THIAS : Meneer wou weer zijn goesting doen. Je ziet wat er van komt.

RUBEN : Stil babbelgans, of wil je dat die grijze mannen hier weer staan.

THIAS : Als 't voor jou 't zelfde blijft, mag de lijnbus komen die ons terug naar de camping brengt. Ik ben dit behekste dal meer dan beu. Hoe is dat toch mogelijk?

RUBEN : Nogal wiesdes, een of andere gek heeft deze mensen in zijn macht. Het dal omgeven door hoge rotsen is een extra kans om die macht te behouden.

THIAS : Terug naar de middeleeuwen. Geen tv, video, gsm of ander communicatiemiddel. Hier werken ze zeker nog met een tamtam.

RUBEN : Grappig! Bedenk liever hoe we June wegekrijgen voor de gieren haar oppeuzelen.

THIAS : Zitten hier gieren?

(tromgeroffel in de verte)

RUBEN : Wat is dat?

THIAS : Zeker de plaatselijke djembeband die aan 't oefenen is voor een optreden.

RUBEN : Volgens mij zijn die grijze muizen op oorlogspad en zijn wij de klos.

THIAS : We hebben de rust op hun heilige grond verstoord.

RUBEN : Zoek het zelf maar uit. Ik speel op veilig. Ik zie je thuis.